

**Sự quản trị mang tính cai trị
của Đức Chúa Trời công chính, thánh biệt, thành tín và yêu thương**

Đọc Kinh văn: Phục. 1:8-18; 16:18-20; 17:8-20; 19:15-21; 21:1-9, 18-23; 22:13-30;
24:1-4, 7, 16; 25:1-3, 5-16; 7:9-15

I. Kinh Thánh khai thị về sự cai trị của Đức Chúa Trời—tức sự quản trị mang tính cai trị thần thượng của Ngài trên toàn bộ vũ trụ—Ês. 9:6-7; Khải. 4:2; 5:6; Phục. 1:8-18:

- A. Sự cai trị của Đức Chúa Trời là trung tâm quản trị của vương quốc Đức Chúa Trời—Mat. 3:2; 6:10, 13b.
- B. Trong sự cai trị thần thượng của Ngài, Đức Chúa Trời là Vua, Đấng làm luật và Thẩm phán; Ngài là cơ quan hành pháp, lập pháp và tư pháp trong chính quyền của Ngài—Ês. 33:22.
- C. Sự cai trị của Đức Chúa Trời được thấy cụ thể trong việc Ngài xử lý dân được chọn của Ngài—1 Phi. 1:2; Hê. 12:6:
  1. Là tín đồ trong Christ, chúng ta đã được sinh bởi Đức Chúa Trời để trở thành con cái của Đức Chúa Trời, nhưng chúng ta vẫn còn ở trong thọ tạo cũ—Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6; 2 Cô. 5:17; 1 Gi. 3:1.
  2. Vì lý do này, chúng ta cần sự xử lý mang tính cai trị của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:17; 4:12.
- D. Đức Chúa Trời cai trị bằng cách phán xét; sự phán xét của Đức Chúa Trời là để thực hiện sự cai trị của Ngài—1:17; 4:17; 5:6, 9:
  1. Qua nhiều loại phán xét, Đức Chúa Trời sẽ tẩy sạch toàn bộ vũ trụ và thanh lọc nó hầu Ngài có trời mới và đất mới để có một vũ trụ mới được đổ đầy sự công chính của Ngài vì sự vui thích của Ngài—2 Phi. 3:13.
  2. Đức Chúa Trời phán xét tất cả những điều không tương thích với sự cai trị của Ngài; do đó, trong thời đại này, là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta đang ở dưới sự phán xét hằng ngày của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:17.
  3. Đức Chúa Trời dùng những thử thách cam go để xử lý tín đồ trong sự phán xét thuộc sự quản trị mang tính cai trị của Ngài, bắt đầu từ nhà của Ngài—4:12, 17.
- E. Khi ở trên đất, Chúa Jesus thừa nhận quyền cai trị của Đức Chúa Trời, sống đời sống làm người tuyệt đối ở dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời, và phó thác mọi điều liên quan đến Ngài cho sự cai trị của Đức Chúa Trời—Gi. 6:38; 1 Phi. 2:21-23:
  1. Chúa cứ phó thác mọi sự sỉ nhục và tổn thương mà Ngài chịu cho Đấng phán xét công chính trong sự cai trị của Ngài, tức Đức Chúa Trời công chính, Đấng mà Ngài thuận phục—cc. 21-23.
  2. Ngài đặt niềm tin vào Đấng công chính, tức thừa nhận sự cai trị của Đấng ấy—c. 23.
- F. Là tín đồ trong Christ, chúng ta cần nhận thấy rằng chúng ta ở dưới chính quyền của Đức Chúa Trời để tôn trọng quyền cai trị của Đức Chúa Trời và để học cách nhận biết sự cai trị của Đức Chúa Trời—5:6:
  1. Khi Đức Chúa Trời quản trị chúng ta, Ngài cung ứng cho chúng ta bất cứ điều gì chúng ta cần; Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự ban cấp của Ngài để chúng ta có thể hợp tác với sự cai trị của Ngài—c. 5; 2 Phi. 1:1-4; 3:13.
  2. Chúng ta nên khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời, là tay thực hiện sự cai trị của Đức Chúa Trời—1 Phi. 5:6:
    - a. Trong câu 6, *tay đại năng của Đức Chúa Trời* chỉ về bàn tay quản trị của Đức Chúa Trời đặc biệt được thấy trong sự phán xét của Ngài—1:17; 4:17.

- b. Trở nên khiêm nhường dưới tay đại năng của Đức Chúa Trời là được làm cho khiêm nhường bởi Đức Chúa Trời; tuy nhiên, chúng ta phải hợp tác với sự vận hành của Đức Chúa Trời và phải sẵn chịu để được làm cho khiêm nhường, khiêm ti, dưới tay đại năng của Ngài—5:6.

II. Phục Truyền Luật Lệ Kí nói về sự quản trị mang tính cai trị của Đức Chúa Trời—16:18-20; 17:8-20; 19:15-21; 21:1-9, 18-23; 22:13-30; 24:1-4, 7, 16; 25:1-3, 5-16:

- A. Dù không thể tìm thấy cách diễn đạt sự quản trị mang tính cai trị trong Phục Truyền Luật Lệ Kí nhưng nếu đọc kĩ sách này, chúng ta sẽ thấy đây là sách nói về sự cai trị của Đức Chúa Trời, thậm chí là về sự quản trị mang tính cai trị của Ngài.
- B. Việc Đức Chúa Trời xử lí dân Ngài là việc Ngài vận dụng sự quản trị mang tính cai trị của Ngài—Khải. 3:19:
1. Đức Chúa Trời khôn ngoan là một người Cha làm cho hoàn hảo, Ngài yêu con cái Ngài và xử lí chúng theo cách cai trị; Ngài kỉ luật chúng ta vì mục đích hoàn hảo chúng ta—Hê. 12:6.
  2. Con dân Israel đã bị kỉ luật vì lỗi lầm của họ—Dân. 12:1-16; 14:39-45; 16:1-50.
  3. Thậm chí Môi-se cũng bị Đức Chúa Trời kỉ luật vì lỗi lầm của ông trong 20:2-13:
    - a. Môi-se phạm một lỗi lầm nghiêm trọng mà Đức Chúa Trời không thể tha thứ vì đụng đến sự quản trị của Ngài—cc. 10-12.
    - b. Sự quản trị của Đức Chúa Trời là công chính, và dù Ngài yêu Môi-se nhưng không vì lí do này mà Ngài không thi hành sự quản trị của Ngài—cc. 10-12.
    - c. Môi-se đã xúc phạm Đức Chúa Trời và hậu quả là ông bị mất quyền bước vào miền đất tốt tươi—c. 12; Phục. 3:23-29:
      - (1) Đức Giê-hô-va cho phép Môi-se nhìn thấy miền đất nhưng không cho phép ông bước vào—34:1, 4.
      - (2) Trái lại, “Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, qua đời tại đó, trong đồng bằng Mô-áp theo như lời của Đức Giê-hô-va”.
      - (3) Môi-se đã trung tín phụng sự Đức Chúa Trời bốn mươi năm nhưng vì lỗi lầm của ông liên quan đến sự quản trị mang tính cai trị của Đức Chúa Trời nên ông bị mất quyền bước vào miền đất tốt tươi—4:21.
    - d. Việc Môi-se bị khước từ trong vấn đề bước vào và sở hữu miền đất tốt tươi cho thấy sự quản trị công chính mang tính cai trị của Đức Chúa Trời; đây là một ví dụ về sự quản trị mang tính cai trị của Đức Chúa Trời, về sự xử lí mang tính cai trị của Đức Chúa Trời—1:37:
      - (1) Cách Đức Chúa Trời xử lí Môi-se không cho ông bước vào miền đất tốt tươi đã khiến cho con dân Israel thêm phần kính sợ sự xử lí công chính của Đức Chúa Trời—4:21.
      - (2) Hình phạt Môi-se chịu là một sự làm hoàn hảo con dân Israel; lẽ ra từ việc này họ nên học biết Đức Chúa Trời công chính trong cách xử lí mang tính cai trị của Ngài là đáng sợ dường nào—32:52.

III. Sự cai trị của Đức Chúa Trời là sự quản trị mang tính cai trị của Đức Chúa Trời công chính, thánh biệt, thành tín và yêu thương:

- A. Đức Chúa Trời là công chính, và sự cai trị của Ngài được lập trên sự công chính—1 Gi. 1:9; Khải. 15:3; Thi. 89:14:
1. Sự cai trị của Đức Chúa Trời đòi hỏi sự công chính; sự công chính là vấn đề cai trị Đức Chúa Trời—c.14; 1 Phi. 2:23-24.
  2. Công chính có liên quan đến công việc, đường lối, hành động và hoạt động bên ngoài của Đức Chúa Trời; mọi điều Đức Chúa Trời làm đều công chính—Khải. 15:3.

3. Sự công chính của Đức Chúa Trời là những gì Đức Chúa Trời là trong hành động của Ngài về sự công lí và công chính—1 Gi. 1:9; Khải. 16:7.
  4. Sự công chính liên quan đến vương quốc của Đức Chúa Trời—La. 14:17:
    - a. Ngài của Đức Chúa Trời được thiết lập bằng sự công chính là nền—Thi. 89:14.
    - b. Sự công chính của Đức Chúa Trời ở đâu thì vương quốc của Ngài cũng ở đó—Ês. 32:1; Hê. 1:8-9.
  5. Trong sự chết của Christ, chúng ta đã chết đối với các tội phạm để chúng ta được sống đối với sự công chính—1 Phi. 2:24:
    - a. Là dân của Đức Chúa Trời sống dưới sự cai trị của Ngài, chúng ta phải sống một đời sống công chính—Mat. 5:20; 1 Gi. 2:29; 3:7.
    - b. Lời diễn đạt *sống đối với sự công chính* liên quan đến việc đáp ứng những đòi hỏi mang tính cai trị của Đức Chúa Trời—1 Phi. 2:24:
      - (1) Chúng ta được cứu để có thể sống đúng đắn dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời, tức là, sống cách tương thích với những đòi hỏi công chính thuộc sự cai trị của Ngài—Thi. 89:14; Mat. 5:20.
      - (2) Trong sự chết của Christ, chúng ta đã được phân rẽ khỏi các tội phạm, và trong sự phục sinh của Ngài, chúng ta đã được làm sống động để trong đời sống Cơ Đốc nhân, chúng ta có thể tự phát sống đối với sự công chính dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời—La. 6:8, 10-11, 18; Êph. 2:5-6; Gi. 14:19; 2 Ti. 2:11.
  6. Vì sự cai trị của Đức Chúa Trời đòi hỏi sự công chính nên 2 Phi. 3:13 nói: “Song theo lời hứa của Ngài, chúng ta đang trông đợi các tầng trời mới và đất mới, nơi sự công chính cư ngụ.”:
    - a. Điều này có nghĩa là mọi sự đều sẽ có trật tự, được quy hướng về đầu và được điều chỉnh.
    - b. Mọi sự đều sẽ được quản trị, kiểm soát và ở dưới sự cai trị đúng đắn, vì ngài của Đức Chúa Trời, vương quốc, sự quản trị thần thượng sẽ ở đó, và kết quả sẽ là sự bình an và vui mừng—La. 14:17; 15:13, 33.
- B. Đức Chúa Trời là thánh; thánh biệt là một trong những thuộc tính chính của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:15-16:
1. “Bốn sinh vật ấy,...ngày đêm chúng không ngớt nói: ‘Thánh thay, thánh thay, thánh thay, Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng đã có, hiện có và sắp đến’”—Khải. 4:8:
    - a. Điểm nhấn mạnh trong Khải thị 4:8 là Đức Chúa Trời Tam Nhất là thánh và từ thánh được lặp lại ba lần chỉ về phẩm chất của bản chất Đức Chúa Trời—tức bản thể của Đức Chúa Trời; những gì Ngài là, là thánh—Ês. 6:3.
    - b. Dự phần vào sự thánh biệt của Đức Chúa Trời là dự phần vào phẩm chất của bản chất Ngài, vào những gì Ngài là—Hê. 12:10.
  2. “Đức Chúa Trời của chúng ta cũng là ngọn lửa thiêu hủy”—c. 29:
    - a. Đức Chúa Trời là ngọn lửa thiêu hủy trong sự thánh biệt và nghiêm khắc của Ngài—Phục. 9:3; La. 11:22.
    - b. Bất cứ điều gì không tương ứng với bản chất thánh của Ngài thì Ngài, như ngọn lửa thiêu đốt, sẽ thiêu đốt; do đó, Ngài thì nghiêm khắc, biểu lộ sự thánh biệt của Ngài trong sự nghiêm khắc—Phục. 9:3.
- C. Đức Chúa Trời là thành tín—1 Phi. 4:19; 1 Cô. 1:9; 10:13; Khải. 3:14; 19:11:
1. Lời của Đức Chúa Trời là thành tín; bất cứ điều gì ra từ miệng của Đức Chúa Trời đều sẽ được làm trọn—Phục. 8:3; 1 Ti. 1:15; 2 Ti. 2:11.
  2. Đức Chúa Trời thành tín là Đấng đã gọi chúng ta cũng sẽ thánh hóa chúng ta hoàn toàn và giữ vẹn toàn bản thể chúng ta—1 Tê. 5:23-24.
  3. Sự thành tín thần thượng là một thuộc tính ngọt ngào của Đức Chúa Trời—2 Ti. 2:13; 1 Gi. 1:9.

4. Trong Phục Truyền Luật Lệ Ký 7:9-15, Môi-se muốn mọi người nhận biết rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của họ là Đức Chúa Trời thành tín, giữ giao ước của Ngài và nhân từ với những người yêu Ngài và giữ các điều răn Ngài.
- D. Đức Chúa Trời là tình yêu—Êph.2:4; 1 Gi. 4:8-10, 16; Phục. 7:7; 10:14-15; Giê. 31:3:
1. Tình yêu là bản chất của thể yếu Đức Chúa Trời; do đó, tình yêu là một thuộc tính chính yếu của Đức Chúa Trời—La. 5:5, 8; 8:35, 39; 15:30.
  2. Phục Truyền Luật Lệ Ký nói về Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của tình yêu—7:7; 10:14-15; 11:12:
    - a. Là Đức Chúa Trời của sự công chính, Đức Chúa Trời nghiêm ngặt và hẹp hòi; là Đức Chúa Trời của tình yêu, Ngài rộng rãi và bao-gồm-tất-cả—Giê. 31:3.
    - b. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời yêu thương, nhưng tình yêu của Ngài là tình yêu làm hoàn hảo, không phải tình yêu làm hư hoại; Đức Chúa Trời yêu chúng ta và cũng kỉ luật chúng ta, vì Ngài có sự quản trị mang tính cai trị của Ngài—Hê. 12:6.
  3. Nói theo tổng thể, Phục Truyền Luật Lệ Ký cuối cùng cho chúng ta thấy rằng tình yêu Đức Chúa Trời ban cho dân Ngài cách tột bậc để họ có thể vui hưởng phước hạnh đầy trọn của Ngài theo ý muốn và sự biết trước của Ngài—Êph. 1:4-5, 9, 11; 1 Phi. 1:2; La. 8:29:
    - a. Dù chúng ta thất bại trong việc yêu Đức Chúa Trời và kính sợ Ngài, và dù chúng ta không trung tín nhưng Đức Chúa Trời sẽ thành công—Phil. 1:6.
    - b. Bất kể tình trạng của dân Ngài có thể là gì, Đức Chúa Trời sẽ thành tín cho đến cùng, và cuối cùng Ngài sẽ hoàn tất ý định của Ngài hầu chúng ta có thể vui hưởng phước hạnh đầy trọn của Ngài—1 Cô. 1:8-9; La. 8:37-39; Dân. 6:23-26.
- E. Phục Truyền Luật Lệ Ký rất cụ thể trong sự khải thị về những gì Đức Chúa Trời là—1:6-8; 3:20-21, 24; 4:1:
1. Tất cả những luật lệ và sự phán xét được nhắc lại, cùng với những sự phát triển mới, trình bày cách chi tiết về Đức Chúa Trời của Israel—7:7; 10:14-15; 11:12.
  2. Đức Chúa Trời được hiển lộ trong Phục Truyền Luật Lệ Ký không chỉ công chính, thánh biệt, thành tín, yêu thương và ân điển mà còn rất tinh tế, dịu dàng, ân cần và cảm thông; đây là Đức Chúa Trời của chúng ta—Êph. 1:3, 17; 2:4; Khải. 12:13.